

Per la llengua i per Sastre

OBRA CULTURAL BALEAR

Milers de llaços fets amb la senyera criticaren la política lingüística del Govern de Bauzá.

El passat 31 de maig l'Obra Cultural Balear (OCB) va celebrar la seva anual Diada per la Llengua i l'Autogovern. En aquesta ocasió l'entitat havia convocat els seus simpatitzants a omplir la plaça Major de Palma amb milers de llaços fets amb la quadribarrada. Són els llaços que la llei de símbols aprovada per la majoria absoluta del PP va convertir en il·legals si es penjen a les façanes dels centres d'ensenyament públics, tal com els docents havien fet des de la primavera de 2012 per reivindicar el català com a llengua vehicular de l'ensenyament. Així mateix, en l'ànim de tots els assistents i sobretot en les paraules dites pel president de l'OCB, Jaume Mateu, hi era present Jaume Sastre, el professor que està en vaga de fam des del passat 8 de maig per exigir al Govern que s'assegui a negociar amb els docents.

La Diada. Unes quatre mil persones celebraren la diada de l'Obra en un ambient festiu i reivindicatiu. Amb el lema "Tothom per la llengua" enlairaren els llaços fets amb la senyera, que havien repartit els organitzadors, com a mostra que la lluita contra la política lingüística del PP continua.

La Diada per la Llengua de l'Obra Cultural es convertí en un homenatge al professor en vaga de fam, Jaume Sastre.

En el seu discurs, el president de l'OCB assegurà que "hem construït una mar de llaços per dir ben alt, clar i en català que no consentirem cap altre atac a la nostra llengua". Advertí el Govern que "respondrem" amb "contundència i seny" cada intent d'agressió que l'executiu perpetri contra la "llengua pròpia del país" i contra "el nostre dret d'expressar-nos en català". Exigí a José Ramón Bauzá que "deixi d'una vegada d'atacar" el català i que "escolti aquesta veu aquí present que així li ho demana". En tot moment s'adreçà directament al president perquè entengui que "ha de deixar d'anar en contra de la nostra llengua, en contra dels seus parlants i en contra de la nostra cultura".

Especial menció féu a la "necessitat" que Bauzá "s'assegui a parlar i negociar" amb tots els col·lectius i "no només" amb alguns, referint-se així a la negativa presidencial de dialogar amb els docents en lluita mentre que rep tot tipus d'altres col·lectius i organitzacions.

Respecte al conflicte en l'ensenyament, Mateu tingué un record emocionat per a Jaume Sastre, el professor que el passat 8 de maig es declarà en vaga de fam per demanar que el Govern negociï amb els docents. El president de l'OCB llegí una breu carta d'agraïment de Sastre a tots els presents, que fou rebuda amb una afectuosa ovació. Així mateix, s'adreçà al vaguista dient que "tots nosaltres fem nostra la teva valentia i el teu sacrifici" i li demanà que "no posis en risc extrem la teva vida" continuant amb la vaga de fam. En la mateixa línia, el capellà Jaume Santandreu, responsable de la Casa Llarguà – un edifici a la rodalia de Palma que el clergue ha convertit en centre d'acolliment per a la gent sense sostre –, que és on el seu amic Sastre fa la vaga de fam –sempre atès per l'equip de suport que el controla en tot moment–, va expressar el mateix dia de la Diada, en declaracions al diari *Última Hora*, que "estic segur que Jaume no atemptarà contra la seva vida".

Jaume Sastre. El professor en vaga de fam és un personatge molt peculiar. Li agrada conrear un cert excés escenogràfic i d'aquí que molts tinguin una imatge seva no del tot ajustada a la realitat. S'ha fet cèlebre per accions com vestir-se de pagès tradicional per protestar davant la Fira d'Abril a Palma –que ell titlla "d'invasió cultural forastera"– per reclamar "festes populars mallorquines", acompanyat d'una somereta; o de reclamar el "barco de rejilla" –talment com està escrit, en castellà: és una expressió popular mallorquina irònica que vol dir el que és evident– per a tots aquells "forasters" que no respectin la llengua pròpia... Tal gust per les posades en escena tan cridaneres per ventura li ve de quan era un poeta jove del grup Taller Lluenç, a finals dels anys setanta i principis dels vuitanta: es tractava un grapat d'artistes, entre els quals hi havia el pintor Miquel Barceló, i

literats que volien acabar la cultura oficial establerta i que solien fer accions que creessin rebombori. Però rere de la imatge més superficial de Sastre hi ha alguna cosa més. Com explica a aquest setmanari un editor que el coneix prou bé: “En Jaume no és tan simple com la caricatura que els seus contraris li volen endossar”. De fet, és un home molt culte, extremadament versat en lectures de lluita pacífica i, sobretot, un devorador de mitjans de comunicació. Li encanten i ha sabut usar-los per espargar la seva màxima vocació: la defensa de la llengua i la cultura catalana.

A mitjan anys noranta fundà el Lobby per la Independència, l'entitat que li ha servit per canalitzar les accions més pintoresques, com les descrites contra la Fira d'Abril o les concentracions contra la famosa piscina a vorera de mar, a la Costa dels Pins –nord de Mallorca–, de Pedro J. Ramírez. Però més enllà de tot això, Sastre és un apassionat de la docència. Professor de català a l'Institut d'Ensenyament Mitjà de Lluçmajor, per a ell impartir classes no és solament una feina, és una vocació que exerceix amb plena dedicació de cos i ànima.

Justament per aquesta implicació en la docència i en la defensa del català –tot u, per a ell– veié espantat com el Govern de José Ramón Bauzá anunciava l'aprovació el TIL (tractament integrat de llengües) el qual perseguia posar fi a la llengua pròpia com a vehicular de l'ensenyament. Juntament amb d'altres professors anà rumiant la possibilitat de crear una nova estruc-

OBRA CULTURAL BALEAR

Jaume Mateu, president de l'OCB: “Tots nosaltres fem nostra la teva valentia i el teu sacrifici”.

El professor Jaume Sastre, que està en vaga de fam per exigir al Govern que negociï amb els docents.

tura de defensa de la docència. Així va néixer el 2012 l'Assemblea de Docents, i si bé Sastre no vol aparèixer mai en públic com un dels seus grans impulsors, en realitat ho és. Juntament amb d'altres professors que pensen igual, menyspreen el paper que en el conflicte docent amb el Govern han tingut tots els sindicats, UGT, CCOO, ANPE i molt especialment l'STEI, el qual consideren massa tou. L'Assemblea sempre ha dut a cap una estratègia de confrontació directa amb l'executiu. D'aquí la vaga indefinida que proposaren l'estiu passat i que els sindicats no volgueren secundar. Però l'Assemblea els guanyà la partida, tingué més suports entre el professorat i acabaren assumint-la i convocant-la. Però només durà tres setmanes. A partir d'aleshores la tasca de l'Assemblea no s'ha aturat en cap moment: s'ha editat un llibre, un còmic, una cançó, s'han fet conferències i xerrades... Tot sempre contra el TIL i el PP.

Per acabar aquest curs, els impulsors de l'Assemblea proposaren concedir l'aprovat general com a forma de protesta i per forçar el Govern a negociar. Però els professors rebutjaren majoritàriament tal possibilitat. L'entrebanc no aturà Sastre. Anuncià el 8 de maig que es posava en vaga de fam “fins que Bauzá accepti negociar amb els docents”, una actitud que ha merescut el menyspreu del president i del PP alhora que el reconeixement i la solidaritat de molt altra gent, tant a les Illes com a Catalunya i el País Valencià.

Miquel Payeras

Cines Babel Vicente Sancho Tello, 10. · València

Viva La Libertà

de **Roberto Andò**

Si presentes aquesta butlleta tindràs el següent preu especial:

Si ets subscriptor d'EL TEMPS : 4,40 € De dilluns a dijous i 6€ cap de setmana. <small>(Cal acompanyar el justificant de pagament)</small>	Si ets lector d'EL TEMPS: 5,60€ de dilluns a dijous excepte vespra de festiu i festius.
---	---